

Alkotmánybíróság részére
1535 Budapest, Pf.: 773

Tárgy: kiegészítő beadvány IV/819-4/2016 számú ügyben

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/819-4/2016
Érkezett:	2016. SZEPT. 01.
Példány:	1
Melléklet:	0 db
Közelítőroda:	5

Korábban alkotmányjogi panaszt nyújtottam be az Alkotmánybíróság részére. Panaszomat a bíróság a IV/819-4/2016. Ügyszám alatt vett nyilvántartásba 2016. május 24-én. Jelen beadványommal a fent említett alkotmányjogi panaszomat szeretném pár apró további gondolattal kiegészíteni. Korábbi alkotmányjogi panaszom változatlanul fenntartom. Jelem beadványomat kérem tekintsek korábbi panaszom szerves részének.

Korábban benyújtott Alkotmányjogi panaszomban többek közt azért éreztem alkotmányosértőnek a bírósági eljárásomat mert a büntető bíróságok úgy döntöttek, hogy nem határozzák meg és nem tárják elém a rongálási értéket forintban egzakt módon kifejezve, majd pedig úgy döntöttek, hogy ennek ismerete és közlése nélkül ítélnék el engem. Alkotmányjogi panaszomban leírtam, hogy véleményem szerint ezzel a hatékony védekezéshez való jogom így pedig a tisztességes eljáráshoz való jogom sérült. Ebben a kérdéskörben írtam le panaszomban, hogy véleményem szerint 50.000 Ft-ot meg nem haladó értékű rongálás csupán szabálysértés. Mivel a kár összegét nem tudhattam meg a bíróságok döntése miatt, ezért hatékonyan nem tudtam védekezni szabálysértés/bűncselekmény minősítés körében sem.

Az értékhatárral kapcsolatban ezúton tehát pár kiegészítő gondolatot tárok az Alkotmánybíróság elé. Azt szeretném ezzel elérni, hogy az Alkotmánybíróság lássa, hogy mennyire fontos lett volna a rongálási érték közlése a hatékony védekezéshez való jogom biztosítása érdekében.

A Büntető Törvénykönyvben a 371. § (1), (3) bekezdés b), ha alpontja (régészeti lelőhely rongálás) mint bűncselekmény nincs kiterjesztve a szabálysértési értékhatárra. Azaz nincs odaírva, hogy „szabálysértési értékhatárt meg nem haladó„. A Btk tehát meghagyja a régészeti lelőhelyrongálás szabálysértési alakzatát is a büntetőjogi alakzattal párhuzamosan.

Érvelésemként nézzünk pár egyéb példát a Btk.-ból:

Falfirka esetében a jogalkotó egyértelműen jelzi szándékát azzal kapcsolatban, hogy a „szabálysértési értékhatárt meg nem haladó„ falfirkát is a Btk. hatálya alá vonja. A falfirkának tehát nincs szabálysértési alakzata. Már csupán 1 Ft-os falfirka is a Btk. hatálya alá esik, azaz bűncselekmény.

Lopás: 370 §, (3) c. : „a lopást szabálysértési vagy kisebb értékre közveszély színhelyén követik el.”

Látható, hogy a jogalkotó itt is egyértelműen jelzi szándékát, azzal kapcsolatban, hogy a közveszély színhelyén történő lopást a Btk. hatálya alá vonja már 50.000 alatti összeg esetén is.

Ugyanítt a (1), b.: ha „a szabálysértési értékre elkövetett lopást „, pl. bünszövetségben követik el akkor is bűncselekményről beszélhetünk. A jogalkotó itt is egyértelműen odaírja, hogy „ szabálysértési értékre”, ezzel is következetese jelezve szándékát.

Sikkasztás: 372 § (2) b. „a szabálysértési értékre elkövetett sikkasztást” pl. ha üzletszerűen (bc) követik el akkor bűncselekmény történik. Itt is jelzi a jogalkotó szándékát arra nézve, hogy a szabálysértési értékhatárra történő sikkasztást is bűncselekménnyé nyilvánítja.

Csalás: 373§ (2) b. „ a szabálysértési értékhatárt meg nem haladó kárt okozó csalást”. A jogalkotói szándék itt is olvasható.

Hűtlen kezelés 376§ (2) b. „ a szabálysértési értékhatárt meg nem haladó vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelést gyám vagy gondnok e minőségében követi el. „

Az orgazdaság esetén is olvasható 379§ (2) b. : „ szabálysértési értékre üzletszerűen „

Itt be is fejezem a példák sorolását.

Látható a fenti esetekből, hogy ha a jogalkotó úgy akarja akkor következetesen és egyértelműen leírja, hogy a Btk. hatályát kiterjeszti a szabálysértési értékhatárra is. Régészeti lelőhely rongálás esetén ezt **nem tette meg** a jogalkotó. Ha nem tette meg, akkor 50.000 Ft vagy alatti lelőhely rongálás csupán szabálysértés.

Ha megtudhattam volna a rongálási összeget büntető ügyemben, akkor hatékonyan tudtam volna védekezni azzal kapcsolatban, hogy szabálysértésről vagy bűncselekményről van-e szó esetemben. Ha tévedek és a lelőhely rongálás 50.000 Ft alatt is Btk.-s tényállás, akkor is tudtam volna védekezni a rongálási összeg nagysága ellen. Az esetleges számolási hibákat felfedezhettem volna, vagy egyéb módon érvelve esetleg tudtam volna redukálni a rongálási összeget, ezzel pedig bűnösségem mértékét. Sajnos ennek lehetőségétől is megfosztottak a büntető bírák. A rongálási összeg ismeretében tudtam volna védekezni a büntetés mértéke ellen is. Tételezzük fel, hogy 1.500 Ft a rongálási érték. Ebben az esetben tudtam volna esetleg eredménnyel sokalni a 10 hónapos börtönbüntetést.

A fenti gondolatokat és érveket azért tárom a T. Alkotmánybíróság elé, hogy érzékeltessem azt, hogy milyen fontos lett volna tudnom a rongálási értéket a hatékony védekezés gyakorlásához.

Hangsúlyozom, hogy nem azt kérem az Alkotmánybíróságtól, hogy állást foglaljon az értékhatárral kapcsolatban, vagy eldöntse rongáltam-e?

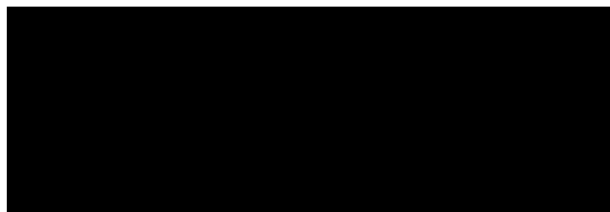
Azt kérem Önöktől, hogy foglaljanak állást abban, hogy a hatékony védekezésem gyakorlásához a bíróságoknak meg kellett volna-e állapítania és közölnie kellett volna-e velem a rongálás összegét egyértelműen, egzakt módon forintban kifejezve? Sérült-e a védekezéshez való jogom, (a tisztességes eljáráshoz való jogom) azáltal, hogy a bíróságok úgy döntöttek, hogy a rongálási értéket nem határozzák meg és nem közlik velem, majd ennek ismerete és közlése nélkül elítélnék engem?

Bízom benne, hogy a T. Alkotmánybíróság panaszomat befogadja. Ennek következtében egy új büntető eljárásban a bíróságok megállapítják majd az esetleges rongálás összegét. Ezután tudok majd hatékonyan védekezni a szabálysértés/bűncselekmény kérdéskörben. Esetleges bűncselekmény esetén tudok majd védekezni a rongálási érték nagysága és az esetleges büntetés nagysága ellen, továbbá a rongálási érték meghatározásával kapcsolatban úgyszintén.

Még egy gondolat. Ha régészeti lelőhely rongálási ügyekben a bíróságok rongálási érték nélkül ítélik meg majd a jövőben akkor egységes és kiszámítható joggyakorlás ezekben a típusú ügyekben nem tud majd kialakulni hazánkban. Azért nem mert a bíróságok nem tudják majd egymáshoz, sőt egyáltalán mihez igazítani az ítélezésüket és a büntetés nagyságát. Az egyik ügyben milyen alapon adjanak kisebb vagy nagyobb büntetést ha nem tudják az ügyeket megkülönböztetni egymástól, hiszen minden ügy ismeretlen értékű lesz. Ha lenne érték akkor kialakulhatna egy kiszámítható és egységes közeli joggyakorlás. Például 1 millió forintos rongálás esetén x év börtön járna 10 milliós esetén 2x év börtön. Érték nélkül mindkét ügy egyforma, a társadalomra való veszélyük mértékét

nem tudjuk megkülönböztetni vagy meghatározni egzakt módon.

Tisztelettel:

Kelt: Debrecen, 2016. augusztus 24.